

Kerkuilen ringen is een hele belevenis

Uilenringer in een spectaculaire zweefduik

Op dinsdag 15 juli mocht ik mee met Ruud Leblanc van de Werkgroep Kerkuilen om te zien hoe een nest met Kerkuilen wordt geringd. Eigenlijk waren we iets te laat in het seizoen, want de uilen konden al enigszins vliegen, wat zich vertaalde in twee juveniele uilen, die bij onze nadering ijlings het hazenpad kozen. Na een spectaculaire sprint van ringer Bert Jan over zo'n honderd meter slaagde hij erin een van de voortvluchtigen met een zweefduik in de kladden te vatten. Erg indrukwekkend.

Indrukwekkend: zo'n mooie jonge uil zo dichtbij. Foto's: Eduard Leinwand

De vliegkwaliteiten van delinquent nummer twee waren net iets beter, zodat die boven een boomgroepje uit weg kon fladderen en niet meer ingerekend kon worden. In totaal werden toch drie jongen en één adult geringd van het

maximaal mogelijke aantal van zes, hetgeen als een prima resultaat werd beschouwd. Idealiter hadden de uilen drie weken eerder geringd moeten worden. De uilen waren dit jaar evenwel vroeg met broeden.

Oorkonde voor bewoonster

Er komt heel wat kijken bij een ringactiviteit als deze. Ruud en zijn collega Wim van der Geer arriveerden met een aanhangwagen met lange ladders en attributen om voor de nestkastopening te plaatsen, ringer Bert Jan Bol was uitgenodigd (om te mogen ringen is, zoals bekend, een ringvergunning vereist) en er waren een aantal genodigden aanwezig alsmede de bewoonster, die na afloop uit naam van de kerkuilenwerkgroep een oorkonde uitgereikt kreeg, omdat voor het vijfde achtereenvolgende jaar op deze locatie door Kerkuilen gebroed werd.

Een voor een naar beneden

Het ringen gaat als volgt: het vlieggat wordt afgesloten, de ladder wordt tegen de nestkast geplaatst, Ruud gaat naar boven, licht het deksel van de kast op, tast met zijn arm rond in de kast en pakt een jong. Vervolgens daalt Ruud behoedzaam af, een hand aan de ladderend en in de andere hand het jong, dat in een kist gaat. Dit proces herhaalt zich tot alle vogels zich in de kist bevinden, elk in een eigen compartiment. Vervolgens wordt meet- en weegapparatuur in gereedheid gebracht, alsmede schrijfgerei. De ringer meet, weegt en controleert de vogel en probeert het geslacht vast te stellen. Hij dicteert onderwijl zijn bevindingen die door een ander in een schrift worden genoteerd. Daarna wordt de vogel van een ring voorzien. In dit geval had de volwassen vogel een ring, die door de ringer zelf in een voorafgaand jaar op dezelfde locatie was aangebracht.

Locatie blijft geheim

Over welke locatie het gaat moet sub rosa blijven, heb ik aan Ruud moeten toezeggen. Ruud vertelde dat hij zich een aantal jaren geleden op een lezing versproken had en precies verteld had

Zo jong en toch al zo wijs

op welke boerderij zich een broedgeval van de Kerkuil voordeed. Dit had als consequentie dat hij niet lang daarna door een boze boer gebeld werd dat er om de haverklap onbevoegden op zijn erf rondliepen, die meenden het volste recht te hebben bij de nestkast te posteren. Een ander gevolg was dat door de toegenomen drukte rondom het nest de Kerkuil het op die locatie voor gezien hield. Door schade en schande wijs geworden spreekt Ruud voortaan met iedereen die het ringen bijwoont af, dat de locaties onvermeld zullen blijven. Braakballen

We vonden onder de kast ook enkele braakballen, die zeer donker zijn. Het was een hele belevenis zoveel Kerkuilen bij elkaar te zien.

■ *Eduard Leinwand*